

SNAPSHOTS 2008

**EN ANTOLOGI I FORBINDELSE MED
FRIVILLIGHETSDAGEN 5. DESEMBER**

SNAPSHOTS 2008

Den 5. desember er frivillighetsdagen innstiftet av Forente Nasjoner, nettopp for alle frivillige som gjør en innsats i nærmiljøet uten å ta betalt for det.

”Også det å få en mulighet til å gi kan være en gave.”

Denne antologien er hentet fra poeten.no, et skriveverksted på internett, hvor alle kan legge inn sine tekster og lese og kommentere hverandre, uten å noen verken får eller tar betalt for det.

”Den eneste økonomien ved denne antologien er tiden det har tatt å sette den sammen og den gleden den måtte gi.”

Flere tekster finner du på

www.poeten.no

Snapshots 2008

Redaktør Fredrik Hossmann

3634 ord

PDF vo.2.

12 desember 2008

hossmann@start.no

www.hossmann.wordpress.com

Foto: Stillingsenergi av Anne Lill Ree ©

Du har tillatelse til å dele dette dokumentet
(kopiere, distribuere og spre) såfremt det ikke er til
kommersielle formål og du distribuerer det uenderet.
De respektive forfattere har alle rettigheter til sine egne
tekster. Ta kontakt med dem hvis du ønsker å bruke dem.

Flere dikt finner du på:

www.poeten.no

SNAPSHOTS 2008

Antologi

Forord

41 dikt fra poeten.no i anledning av Frivillighetsdagen 5. desember, innstiftet av Forente Nasjoner.

Diktene viser et utvalg av teksten på poeten.no og er en gave til alle frivillige i Norge.

Takk til alle som gjør noe frivillig for andre, uten å ta betalt for det.

Takk til resten av redaksjonen som fortsatt ønsker å være anonym. Uten dere hadde dette ikke vært mulig.

Takk til alle som har bidratt med tekster.

Også det å kunne gi kan være en gave.

Ta det du kan bruke og la resten ligge.

Fredrik Hossmann

Virkeligheten i gips

Hun snublet
plutselig
i skoene hans

Og virkeligheten
gipses for
et par uker

Noen avsnitt
i manuset
må skrives om

Men,
den store smerten
kom ikke

Ragnhild Anita G. Bjørklund

Stolen din er tom

Nå når tomhetens virus
gnager på mine innvoller
snakker tausheten
med en annen stemme

Stolen din er tom
bare skyggen din
sitter fast i veggen

Jeg ser den hvite stillheten
falle mot marken
mens du råtner vekk bak sminken
og jeg vet at dødens venteværelse
er fødestuen

Kjell Arve Albertsen

Om jeg kunne

Om jeg kunne ta denne dagen og gi den til deg,
eller tvinne en tråd av alle menneskers glede.
Da ville jeg heklet dem til en stråhatt,
satt den på hodet ditt ved frokost og sagt:
nå eier du livet, du kan gjøre som du vil.

Om jeg kunne løsne denne kvelden og gi den til deg,
eller fange den varme solgangsbrisen.
Da hadde jeg sluppet dem løs i seilet ditt,
gitt deg litt medvind og sagt:
dette er utfordringer fra dagen som har vært.

Om jeg kunne finne denne natten og gi den til deg,
eller låne ett minutt av alle barns dype søvn.
Da skulle jeg knyttet dem sammen til et kjede,
hengt det om halsen din og sagt:
nå eier du tiden, du kan gjøre som du vil.

Men jeg kan bare røre ved ord og bilder av deg,
eller snekre sammen delene av din betydning.
Derfor skal jeg lete etter motiv og formuleringer
som kan fortelle om oss to og jeg lover:
du vil aldri, aldri bli borte for meg.

Mona

World of Art Craft

Hvis

dere for fan ikke har tenkt
å fikse spaserstokkene
til hele menigheten
er det på tide
at vi alle reiser oss i kirka
og klapper for de englene
som gir oss dataspill

jeg er selv ei heks i art craft
et levende dødt beinrangel
med lysende øyne og porno dødningehår
knoklene mine stikker ut av hofteledd og pekefingre
og absurd nok, er det to digre bryst, uten sprettknapper
under kappa mi
jeg har jobba og grainda
helt ville ferdigheter i intelegent visdom
og hvis en dverg eller fårete humanetiker m/krum
sabeltiger i lenke bak seg
prøver å stikke det magiske spydet i meg
freser jeg
og sender nordlys inn i hjernen hans
som røsker nervetråder ut gjennom isblå øyne
drar ut den stinkende sjelen
eser ut cortexmassen hans så alle kamrene eksploderer
springer etter han, hvis han flykter, til han er dau
og fniser over liket hans
klapper meg på låret
godt godt godt, tenker jeg, drikker maxipepsi

skriver lol.
Jeg er dødens ekle dronning, ikke føkk med meg
Jeg har flyvende ridedyr, septer, i en annen verden.
(men) i denne marktrukne virkeligheten
blir jeg veldig trist så trist
på vegne av alle stakkars
stakkars du
som er så jævla paranoid
at coctailleffekten sprenger huet ditt
igjen
og igjen
og igjen
for det gjør så vondt
i noen mennesker
at det gjør vondt i andre mennesker også

Eirik A. Skrede

Late-som-Lisa

Late-som-Lisa stråler
mot vennene på kafé
hun er alltid blid,
sier de
og blir glade selv

Late-som-Lisa ler
og siterer Seinfeld
hun er så morsom,
sier de
og ler med henne

Late-som-Lisa går på jobb
i fin drakt og høye hæler
alltid så velstelt,
sier de
og ønsker det var dem

Late-som-Lisa utregner kalkyler
er ferdig før fristen
hun er dyktig,
sier de
og sjefen smiler

Late-som-Lisa snakker
om situasjonen i Irak
og kontantstøtteordningen
hun er smart,
sier de

og er enige

Late-som-Lisa sover.

våkne ligger
Lei-seg-Lisa og Livredd-Lisa.

vi tar nattskiftet,
sier de,
hvil deg nå.

Connie

Pepperkakelengsel

Pepperkakemannen
sitter midt i
juleforberedelsene
savner sin
pepperkakefrue

smultringene
rundt øynene
taler sitt
tydelige språk

han er blitt
en fattigmann
på kjærlighet

hans frue var
opptatt med de
tyske skivene
og søte, små
drømmer
mens alle
Serinaene kom
til kaffe

med et lite
hjortetak
et enda større
hertesukk
tenker han

jeg får finne
meg en Goro
legge en berlinerkrans
om hennes
hals

kanskje kan
vi to
flytte inn i
pepperkakehuset

kanskje kan
vi også
få noen peppergorobarn
før vi blir
spist.

Anita Venbakken

Skriv til meg om ensomhet, sa han

Det henger på oppslagstavlen, svarte hun

Du finner dem i underpunktene:

- *gamle damer på hotelferie*
- *rødruss uten russeprofil*
- *korsangere på diskotek*

Ja, men skriv til meg om ensomhetens mange ansikter, sa han

Bli med meg til dukkemakeren, svarte hun

Du finner ham i sentrum av maskene:

- *porselensdukker*
- *dukker som henger i en tråd*
- *gipshodeskapninger*

Jammen skriv til meg om essensen ved ensomheten, sa han

Den reisen kan vi nok aldri ta sammen,
svarte hun

Lisbeth Sunde

Torsdag formiddag: Tidlig misforståelse av zen

jeg er syk i dag
sitter derfor hjemme med bena i kors

og mens håndflatene er vendt oppover
går jeg innover
å ja, jeg kan kontrollere fram en ro
fornyet oversikt og balanse

bruker masse tid
på søken

og det banker på døra
og jeg blir irritert
og alt var forgjeves
og jeg forlater matten
og skrur av den svevende musikken
og blåser ut stearinlysene
og åpner motvillig opp for deg

tante sa aldri mye
hun hadde uroen i seg
kunne bare betrakte livet
mens angsten krevde sitt

da onkel og jeg rensset fisken
vi hadde rykket opp til overflaten
den morgenen

sa hun følgende idet kaffekoppen møtte skåla
og sigaretten hvilte mellom to fingre

*- jeg tror
nei, forresten, jeg vet
at vi ikke må bruke for mye tid
inne i oss selv
vi finner ikke noe varig
av betydning der*

(hennes ektemann og jeg kjente fiskesloen skli ut og ned
mellom fingrene mens vi stirret)

*- å dele med mennesker rundt oss
er det som gir trygghet og innsikt om oss selv
og om hvem vi er
for vi er ingenting alene*

du går likevel ikke inn
står på terskelen
og idet jeg møter blikket ditt
husker jeg på ny hva min mors søster sa den gangen

men det er for sent

Rino Holt Larsen

Flaggdag

Du så meg ikke
på styler
gjennom hovedgaten

-

stort synstap

MadamK

På min nieses bomullslaken

På min nieses bomullslaken
stryker jeg deg over ryggen over baken
- du er naken jeg er naken -
i det fjerne banker noen på en dør
en kvinnestemme spør
- undres hva vi gjør ...

men jeg hører ikke
vører ikke
stemmen
- bare saken - staken
som vil inn
løfter baken
slipper til-

du er fører kjører hardt
- setter fart så deilig hardt
at snart – åh! snart -

knoppen hever
tanken svever
kroppen lever, lever, lever!

dør

da jeg ser opp og møter blikket
- til min søster til din kone-
da hun ser hva vi har gjort
og du ser vekk og jeg går bort

- fremdeles naken
fra min nieses bomullslaken-
og vet at ingenting
- noen gang -
kan bli som det var før.

Myriam

berga frå eld

han er vorten
ein tolmodig tenar
i kveldsleita

bjørkestaven

delar børa liksom
i undring og
takksemd

berga frå
eld

arne leseth

Hjerterått

Jeg legger deg
i vaffeljernet.
Du skriker.

Nå er du slik
jeg vil ha deg.

magnolia

Bergen by inatt! (Del 2)

Jeg prøver å stå stille
gjennom denne natten av brukne løfter
og kroppslukt

Denne natten er for mekaniske skjellett
og tomme ølglass
For dryppende miniskjørt
og en forlatt himmel

Denne natten er for 40-50% blankt og rottegiftspeed
For ømme brystvorter under blonderte bh'er og taxiturer
på kreditt
For lommer fulle av småpenger og slitte
kondominnpakninger
og rødvinflekker på svette gulvtepper og fortrukne
gardiner i fucking kitch

Denne natten er for feite fitter i g-streng
og svelget fra hormoneksplosjoner
For skitne rødfarger og rhyponer i skrikende
champisglass ved baren
og ssslange hvisking tisking
tisking

gatehjørnene
almenningene
oljeglattede diskogulv i neon

Denne natten er for knivkamper

For knytteneveslag mot kjøtt, klask, og sprukne lepper
For illsinnte sirener og statistikker og avisoverskrifter
For jævla polakker og forskremte alenemødre med kaffen
i vrangstrupen

Denne natten er for kukksuging i forlatte bakgater og
allsang i bakseter og morderklare bussjåførere

Denne natten er for stolthet og prestisje og X'er i svarte-
bøker

For milliontimer lange sex akter og blod og svette
gjennom årelange forsøk på å finne
ekte kjærlighet gjennom åleglatte kjønnslepper og
baconpølse på 7/11

Denne natten er for meterdype kløfter
for piggtrådtatoveringer på solariumsbrune overarmer og
blodtunge kukker
mot cowboyboots og triste fortauskanter
for akter av siste desperasjon og fylla angst og
kondomautomater

Denne natten er for rusen av to-hundrede-og-tjue-kilo-
meter-i-timen
og overgangen fra gule til røde trafikklys

Denne natten er for permisjon fra grensevaktthelvete
og sammenklistrede sider i danske pornoblad
for grupperunk og klamme samtaler hjem til "dama"

Denne natten er for de unge studinene som elsker under
åpen himmel
i blomstertapetserte bokollektiv
- de som tar ordet kjærlighet på sin tunge i sann tro på at
alt er vakkert

"På sitt vis
er alt vakkert"

slikt vil de fortelle meg
og jeg tror dem ikke

Jeg tror dem ikke!

Denne natten er for ballkjoler i spotlampenes 60watts
glans
For kjærlighet ved første blikk
uskyld tapt og svulstige melodier når siste sang spilles
og lepper endelig endelig møtes

Denne natten er for Bergen by

Og jeg skal
ikke si et ord

A. Amarin

senhøstfjell

tett ullen gråhet
gjør listende dyr om til stein

sol trenger gjennom
med prøvekolleksjon
av vinterhvite hetter

iskrystallmønster i en dam
dråper på strå
regnbueglimt i solen

og rypelyng flammende rød
mot kvitkrullens topper

jeg finner tyttebær med frostnattsmak
burgunder og blanke står de
mellom gyllent starr

solen lar meg på nytt
forsvinne inn
i det ulne grå

fra et tildelt pust
av skjønnhet

Gun Eraker

Nøkkel

Eg stengjer augene
og verda
slår kalken av beina. Eg åpnar
handa og alt bryt

frå margen.

Starta innanfor, syr meg ut. Plassert i taket.
Tek imot håret. Leverer naglane.

Med dette teiknar eg fronten,
og gjev plass til det rivande.

På alle sidene stansar eg igjen.
- Stig opp i eit avtrykk.
Let fingerane strekkje seg over.
Lås.
Skugge.

Endå er det noko meir.

A. Brandal

Du ble borte

jeg holder hånden din
idet jeg sovner ved din side
i den tause skogen

i mørket drar du av gårde
med to godmodige nonner
fra kapellet i lysningen

jeg roper på deg
men i deres varetekt
blir du borte i skogen

senere kan du skimtes
på toppen av åsen
idet solen viser seg

dine øyne glimter sorgtunge
under en voksende sky
idet klokken klemter

skyen sveiper seg
varlig om deg
umerkelig svinner du hen

jeg oppdager
dråpene fra din hånd
og skjønner det

Nils Johnsen

Tantra

jeg er en tiger
som sover i sirkel

og i sivet snakker vindene

Annette

Kommer til å gjøre deg flau

Ikke bringer jeg månen
ned til deg, ikke vil jeg være like glad
i deg, rett etter
at vi har krangla
Huset blir ikke
malt rødt, i år heller
Vakre ting vil jeg
si deg, så alle
hører det, beføle deg kommer
jeg ublu til
å gjøre, på de merkeligste steder
Jeg kommer til
å gjøre deg flau

Kjetil

Vrang på sosialen

hu er vrang på sosialen, nekter plent å følge malen, har tatt turen ned i dalen, type jonas dypt i hvalen, hu har skreke opp og skremt de, har for faan ingen fremtid, hu er tredve nesten femti, og tilværelsen er empty, fåkke dempa allergien, hvor har folka empatien, ække happy med regien, skjønner ikke melodien, bare intressert i spennna, vil ha med seg no i henda, gnauler faan kom igjen'a, slår i disken flekker tenna, har en heftig sult å lindre, sossen kunne brydd seg mindre, her skal jævelskapen tindre, hakke sjangs mot sånne hindre, hu fordømmer alt og alle, skriker hovmodet skal falle, mekker alle skuldre kalde, sparker vilt etter ei tralle, vil ta alt som de beskytter, velter plantene og spytter, knytter nevene og hytter, men hu veit det ikke nytter, ække noe hu kan slå med, hakke vondt for å forstå det, det er faan ingen nåde, byråkratene skal råde, burde høflig gitt de lanka, nagla jævlene til plankka, skulle skjønt det sånn de stanka, hadde tapt før hu traff skranka

Per Gjedde

Fuglevinger

Å stjele et dikt er ikke annet
enn fuglevinger
som stryker over tretoppene

Å stjele en barndom
synker stein til bunnen
dit strømmen aldri når

Jeg vil aldri takke deg
for at steinene du stjal
ga ordene fuglevinger

Elias

(om ikke annet)

Håper noen der oppe liker oss
og passer på oss

Hvis vi velger å tenke godt om hverandre
er det en bra begynnelse

Fredrik Hossmann

hendelse, novemberratt

det singler
gjennom galaksen

når et frossent blåbær
faller fra riset og
treffer skogstjernisen

triller over
Andromeda

over Cassiopeia
speilvendt i
blank nattparkett

triller de tusen
lysårs distanse
mellom to stjerner
på ett sekund

alt lagret
i klodenes
hukommelse

mens vi sov

Finn Michelsen

Myk pakke

Jeg skulle ønske du stod her nå

at du ville bøye deg frem,
ta kruset fra hånden min

rydde flaskene av bordet,
tømme restene nedi vasken

så skulle du sette deg,
favne meg i en god, lang klem

som gjør meg til et ullnøste
vuggende ved foten din

der du strikker meg om
til en ørliten genser

som kunne varmet en babykropp

Odin Gravhaug

I morgen går vi kanskje på kino

Friheten kommer luskende hjem til middag som en skadeskutt ulv. Jeg spør henne om hun liker gratinerte poteter. Hun svarer ikke. Jeg går bort til telefonen, ringer sjefen for de nye tider, bestiller håp. Så går jeg tilbake til Friheten. Forteller henne om håpet. Hun smiler. Jeg forstår ikke hvorfor. Hun slikker seg rundt munnen. Jeg forstår hvorfor. Skal vi pule? spør hun. Ja, hvorfor ikke svarer jeg. Men først må vi vel spise middag? sier jeg. Nei, sier hun. Vi kan pule før middag.

Så puler vi hverandre. Frem og tilbake. Ut og inn. Bakfra, forfra, sidelengs, på tvers. Friheten skriker og jeg kaster meg ut av henne da det endelig eksploderer.

For jeg vet hun er farligere enn hissige vulkaner. At Friheten står over alt.

*

Etterpå spiser vi middag. Uten poteter. Men med kokosmelk. Det er fint. Vi fortærer hverandre med øynene. Fullstendig. Som om vi var et par. Friheten og jeg.

I morgen går vi kanskje på kino.

Platony

Elefantfot

det sies at elefanter
lytter med føttene

hva hvisker marken?

jeg tar av meg sko og sokker
og står barbeint

*

Lars Fosdal

Det dreide seg ikke om

Det dreide seg ikke om
bombene eller de marsjerende soldatene på grusveien på
vei til kysten med de hjemløse barna på slep

Det dreide seg ikke om
mødrene, djevelsk og bestialsk behandlet

Det dreide seg ikke om
fedrene med ansiktene presset mot murveggen
de som fikk grøfter til grav

Det dreide seg ikke om
husene som ble sprengt eller gjort om til bål
fuglene som skrek

Det dreide seg ikke om
vinter eller vår
vind eller regn

Det dreide seg ikke om

Bjørn Bakland

Far

Forbilde

Forsørger

Forfører

Forfyllet

Forræder

Fantastisk

Flott

kn

Mannen i svart

Til fortiden ser lysere ut
er jeg mannen i svart.
Jeg sitter i kjelleren
med gardinene trukket for.
Avløpsrørene sildrer i taket.
Murpussen skaller
fra veggene. Stearinlyset blafrer
i trekken fra barndomsminnene
mens jeg lytter til black metal
på hodetelefoner.
Min oppvekst var vinter.
Jeg bodde i isslott
og snøkrystallene
falt over fasaden
som glitrende ord falt fra far og mor.
De skulpturerte meg som hovedverk
i deres kunstutstilling.
I dag drømmer jeg
om en dypere anerkjennelse.
Jeg sitter i kjelleren
med gardinene trukket fra.
Til fremtiden ser lysere ut
er jeg mannen i svart.

Øyvind Sand

Walk over

lett og utan kamp
slapp møta fienden face to face

walk over
går over gata på grøn mann
ein annan står der
og stoggar trafikken

walk
der framme står ein og ventar på deg
med open famn

Real

november

venter aldri
hun bare kommer
sparer sitt lys
til andre

Odd Nordeide

Geologens datter

Lavastein med luftporer i hånden:
jeg hører ordene dine
fra tjue år siden

og skulle ønske du kunne seg meg nå;
smile av lavarester og vulkansk støv på bakken.

Jeg var vel fire da jeg fant en månestein
magisk grønn, gjennomsiktig
fantastisk
og ropte
"Se!"

Du satte deg på huk
fortalte at dette var en glassbit,
avslepet, formet av havet

du snakket
gravitasjon
gass og planeter.

Jeg spurte hvor steinene kom fra og
du fortalte
om fjellene
havet
mantel og magma.

Jeg tilgav aldri
at du motbeviste teorien min om troll,

og kanskje det var da du gav opp.

Men Pappa,
vil jeg si,
jeg er her nå.

Jeg står med en lavastein i hånden
og tenker på deg.

Jeg har sett
vulkanene, jeg har stirret
nedover mot jordens indre
blitt dratt nærmere
nærmere og
nærmere kjernen, kjent riftene under beina,
sporene etter jordens tale.

Magma.

Jeg husker enda ordet.

Magma.

Rigmor Haga

Takvindu

vis meg ditt søvnpunkt og
jeg skal peke deg ut for asteroidenes
våkenhet, din andre søvnside

stillhetens signatur, svake speilbilder
av en annen deg fra en annen tid
avføder bråk som aldri når din overflate

drøm meg et vindu, himmelvendt
før daggryet knuser glass

Helge

Kameler

Noen ganger er du også redd, sier du.

Jeg betrakter deg fra en annen vinkel.
Øyekantene dine er spist opp.
Glasshinnen er like matt som ørkenen i mellom oss.

Jeg blåser over en sky.
Noen laster er ment å vare.
Du vet. Jeg vet. Allikevel bryter vi steiner.
Knuser dem. Maler dem. Velter oss i endeløs sand.

Jeg vet hva du tenker kjære, men i dag vil jeg ikke svare.
Bare være. Kjenne på avstandens intimitet.
Kanskje var vi aldri nærere enn nå.

Over oss flytter himmelen seg mot høst.
Dager skyves mot netter, og vi teller.

Jane Hupe

ekstremsport

med museskritt
klatrer jeg uten sikring
over dørstokken

plukker fjelldronning og rosenrot
fra vindusposten
firer meg ned
til hagebenken

og aldri har alpine
vært vakrere

Idar O. Ofstad

Forandring

Fra
iskald snø

til
fuktig regn

fra
kjølig blikk

til
våte øyne

skiftende
bris

Britt Sundal

Bue bue pannelinje

I dag er jeg den bitte lille mannen
med hatt i handa: GO'DAG
på vei til fottur i kvinnens skjød

huden er en utenpåsjel det vet jeg vel
og magen: Et innvollsakvarium!
Et lytte-basseng - Ty! Søker med øret

i navlen: Der er milten! Pilter
i skjørtene til hjertemuskelen den bakste-
kona og er bare i veien for hjertet baker

brød - baker brød - baker brød og
leveren, med den brune dunsten sin av bilirubin
- jeg vet alt om stanken av galle fra slakt

Og mormunnen mumler

Rompa er selve poenget
med beina ikke sant? og ryggstøylen
er kroppens eget klatretre

jeg filtrer meg inn og ut
av håret disse syltynne hodebunns-
fruktene og ser at vel

er legemet en sel
men øynene er selens
sommerfuglvinger

Og jeg tigger dette kinnet, dette
lerretet for blygheten: la det være
La denne dentalen hvile

denne døve konsonanten
fra baksiden av tennene, og den
hule, øgleblinde vokalen

som sperrer munnen
så grusomt ut så huden spennes
som et telt for sorgen

og noen har røvet støvet
av dagpåfugløyets vinger
den flyr ikke mer

Og mormunnen mumler og mumler
Bror, mumler den
Bror så underlig ensomt mumler den

bror –

Peter Svalheim

hviledagen truer (magnetjenteguttemagnet)

Bli lys! Og det ble det.
For hun sa det.
Hun visste at hun var gud.
Hun styrte jo døgnet!

På den første dagen gikk hun i butikken.
Hun kjøpte hveteboller.
Og det ble slik.

På den annen dag skapte hun stemning.
Følelsen var god.
Hun likte den, så hun bestemte at den skulle kalles noe.
Hun kalte den hveteboller.
(Hun liker de ikke med rosiner)

På den tredje dag skapte hun sirkler. Hun visste at de var
et plagiat,
så hun lagde like godt en lov om at de aldri måtte trås på.

Fjerde dag truer.

Hun blir redd, og bestemmer seg for å ikke lage dager
som truer.

Fjerde dag truer ikke.

På den sjette dag går hun i skogen.

Hun føler seg lettere forvirret for hun husker ikke å ha kreert noen skog.

Hun liker den

– og lar den bli.

Hvem laget den? Og hvor kom butikken fra egentlig?

Dag syv fylles av dag fems glemte minner.

Dag fem finnes ikke.

Det har hun bestemt.

Hun glemmer den. Det er nok best slik.

Hun glemmer å hvile.

Hun er ufeilbarlig.

På den åttende dag leser hun Zaratustra.

Hun prøver å gå ned fra fjellet – men det finnes ikke.

Hun trår på sine egne tegnesirkler.

Hun er sliten.

Han sa magnetjenteguttemagnet.
Hun er gud.
HUN proklamerer ordet.
magnetjenteguttemagnet.

hun programmerer det proklamerte ord.

javascript.

Noen ting burde ikke forklares.
Hun sliter allerede med å forklare lyset.

nolita

Kokosbolledrømmer

Denne bakken tar aldri slutt,
stønnet hun,
og gikk inn i
kokosbolledrømmene sine,
der kiloene blei gjort vektløse

Hege Furumo Restad

Drøm

Du sover
og jeg er våken i drømmen din
lar hud møte hud
i følelsenes rytmiske musikk

Kjenner ditt savn
og holder deg fast
til du våkner.

Aisha Synnøve Demiri

Trassalder

frosne tårer
forlater aldri øyet

blir værende på
sinnets venteværelse

millanito

hvite løgner

han fortalte meg at han elsket Jack Kerouac, og jeg lot
som jeg ikke visste hvem det var, selv om vi begge visste
at det var jeg som ga han "On the road" i gave da han
kom tilbake fra reisen

Marie Amdam

Jeg bærer alt sammen ut

hårnettet ditt over Singer-maskinen,
knappenålene i metallboksen

den dere kjøpte under krigen
da du og bestefar tok sparkstøttingen fatt

og tålmodig, skritt for skritt, skjøv
hverandre til Sverige

jesusbildet over senga, plastperlesmykkene dine
i andre kommodeskuff fra høyre, myntsamlingen

restene etter den massive
parfymelukten din (kanel og kaprifol)
henger forsiktig i lufta, hvisker

Birgitte Tørnby

Innholdsfortegnelse:

Virkeligheten i gips	<i>Ragnhild Anita G. Bjørklund</i>
Stolen din er tom	<i>Kjell Arve Albertsen</i>
Om jeg kunne	<i>Mona</i>
World of Art	<i>Eirik A. Skrede</i>
Late-som-Lisa	<i>Connie</i>
Pepperkakelengsel	<i>Anita Venbakken</i>
Skriv til meg om ensomhet, sa han	<i>Lisbeth Sunde</i>
Torsdag formiddag: Tidlig misforståelse av zen	<i>Rino Holt Larsen</i>
Flaggdag	<i>MadamK</i>
På min nises bomullslaken	<i>Myriam</i>
berga frå eld	<i>Arne Leseth</i>
Hjerterått	<i>magnolia</i>
Bergen by inatt! (Del 2)	<i>A. Amarin</i>
Senhøstfjell	<i>Gun Eraker</i>
Nøkkel	<i>A. Brandal</i>
Du ble borte	<i>Nils Johnsen</i>
Tantra	<i>Annette</i>
Kommer til å gjøre deg flau	<i>Kjetil</i>
Vrang på sosialen	<i>Per Gjedde</i>
Fuglevinger	<i>Elias</i>
(om ikke annet)	<i>Fredrik Hossmann</i>
hendelse, novembernatt	<i>Finn Michelsen</i>
Myk pakke	<i>Odin Gravhaug</i>
I morgen går vi kanskje på kino	<i>Platony</i>
Elefantfot	<i>Lars Fosdal</i>
Det dreide seg ikke om	<i>Bjørn Bakland</i>
Far	<i>kn</i>
Mannen i svart	<i>Øyvind Sand</i>
Walk over	<i>Real</i>
november	<i>Odd Nordeide</i>
Geologens datter	<i>Rigmor Haga</i>
Takvindu	<i>Helge</i>
Kameler	<i>Jane Hupe</i>
ekstremспорт	<i>Idar O. Ofstad</i>
Forandring	<i>Britt Sundal</i>
Bue bue pannelinje	<i>Peter Svalheim</i>
hveledagen truer (magnetjenteguttemagnet)	<i>nolita</i>
Kokosbolledrømmer	<i>Hege Furumo Restad</i>
Drøm	<i>Aisha Synnøve Demiri</i>
Trassalder	<i>millanito</i>
hvite løgner	<i>Marie Amdam</i>
Jeg bærer alt sammen ut	<i>Birgitte Tørnby</i>

Snapshots 2008 er utgitt på
www.hossmann.wordpress.com

Her kan du lese flere tekster:
www.poeten.no